

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART LAPJA

54. évfolyam, 274. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1964. november 22.

Fokozódik az imperialista beavatkozás Kongóban

A gyapottól — a ruháig | Felelőtlen fiatal

Átadták az újszegedi meleg vizű uszodát

A közös érdek — személyes érdek

Azt a fogalmat, amit hivatalosan gazdaságosságnak, gazdaságos termelésnek szoktunk nevezni, könnyű lefordítani „magyarra”: egész egyszerűen arról van szó, hogy megéri-e a népgazdaságnak egy-egy cikk gyártása, megéri-e a túlóráztatás, megéri-e a létszám tervezettnél nagyobb növelése, és így tovább. Nincs olyan munkás, műszaki dolgozó, vezető, aki személyes ügyeiben meg ne tudná azonnal mondani, mi az érdeke, s mi nem. És ezt természetesen vesszük, mert nyilvánvalóan természetes is.

Az építőipari ktsz elnöke mesélte el a napokban, hogy szövetkezete „szívesebben” dolgozik a közületeknek, mint a magánosoknak, mert azt tapasztalták, hogy a maszek mindig megköveteli a lehető legkiválóbb minőségű munkát, a közületek olykor viszont megelégszenek a határidő pontos betartásával is. S az vesse a ktsz-re az első követ, aki nem így vélekedne helyükben! Én inkább azokra az állami építetőkire tudok haragudni, akik a jelek szerint még nem képesek eldönteni, hogy a közösség számára mi a kifizetődő, s ha nem a maguk dolgáról van szó, akkor úgymond „nem nézünk a kicsire”.

Persze saját ügyeinket könnyebb áthidalni, könnyebb mérlegelni, mint a közösség, a vállalat, az üzem munkájának szerteágazó problémáit. De aki tudja mi az egyéni érdeke, annak kötelessége észrevenni a népgazdaság érdekeit is. A „csak ha megéri” nemcsak akkor fontos szempont, ha családi házat építünk, vagy téllikabátot vásárolunk, hanem akkor is, amikor a leghétköznapibbnak látszó tevékenységünket végezzük: dolgozunk. S ki milyen feladatot tölt be: munkás, műszaki vagy vezető, abban a munkakörben kell helytállnia, s okosan, körültekintően, gazdaságosan végezni a közösség által rábízott feladatát.

Az úgynevezett pozitív példákkal lehet legegyszerűbben bebizonyítani, hogy ez a követelmény egyáltalán nem kibírhatatlan, megvalósíthatatlan. Jó néhány olyan esemény történt az idén is Szeged üremeiben, amelyekre szinte gondolkodás nélkül rámondhatjuk: megérte. A konzervgyár vidéki előkészítő telepeket szervezett a nyáron, hogy tehermentesítse a központi telepeket, s enyhítsen a munkaerő gondokon. Tudván azt, hogy az élelmiszeriparnak, s benne különösképpen a konzerviparnak 1964 meglehetősen mostoha esztendeje volt, lehet igazán becsülni ezt a kezdeményezést. A kenderfonógyár — amelyet most modernizálnak — megállapodott az építőiparral, hogy az a tervezettnél hamarabb biztosítsa az új csarnok birtokbavételét. Így a gépeket időben tudták felszerelni, s nyomban üzembe is helyezni. Októberben már nem is voltak olyan siralmasak a gyár termelési eredményei, mint az előző hónapokban, s ha a lemaradásból egy jó részt lefaragnak év végéig, akkor ez a beruházás előrelátó irányításának köszönhető majd.

Lehet még tovább is folytatni a sort. A kéziszerszámgárban bevezették az indukciós edzést. Elég sok bajuk volt vele, de megérte! Rátértek a műanyagnyelű általános csavarhúzó sorozatgyártására is, úgyhogy most már két jellegzetes gyártmánya van a szegedi telepnek: a kombináltfogó és a csavarhúzó. A vasöntőben megnövelték a gépi öntvényformázás arányát a talajformázással szemben, s nem rajtuk múlt, hogy a furángyártás magkészítés eljárását nem kísérletezhették ki, mert ezzel a munkával közben mást bíztak meg. A ruhagyár előrébb hozta a szentesi telep újabb részlegének üzembe helyezését, valamint ismét hoztálátott régebbi profilja, a szövetöltöny gyártásának. Mennyisége elég tekintélyes, s ráadásul exportra készült.

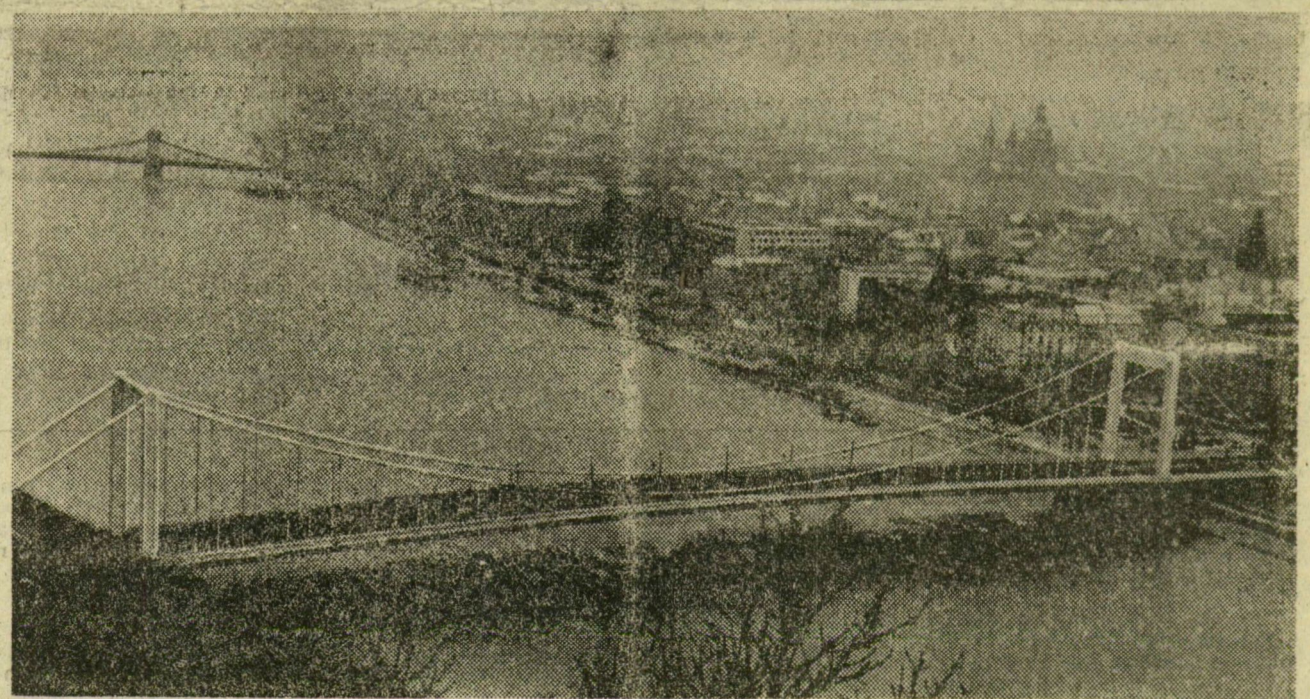
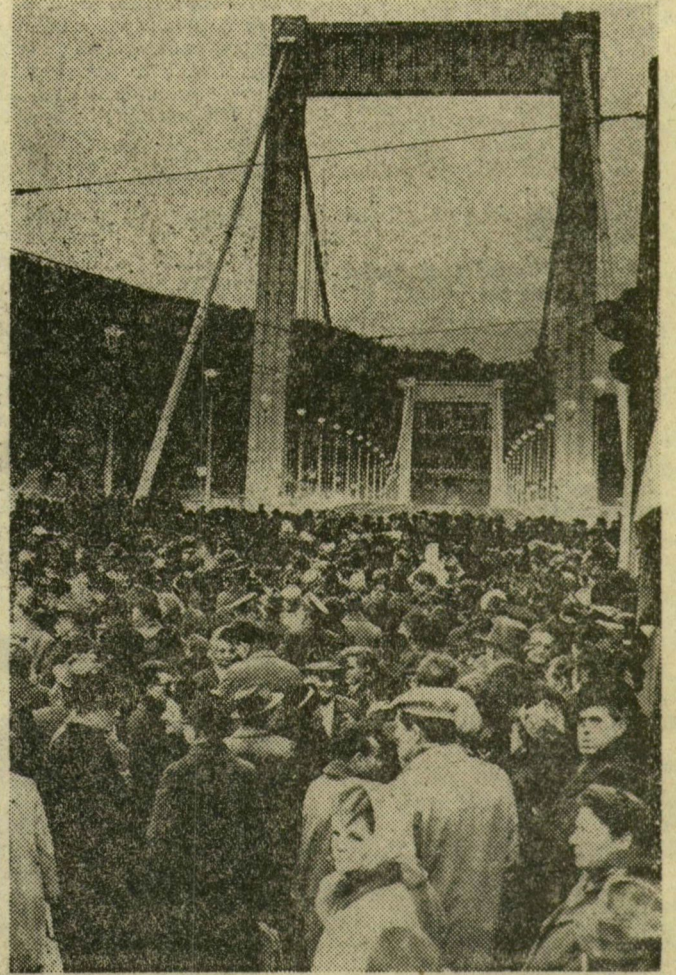
Ez a néhány példa is meggyőzően bizonyítja, hogy ha figyelemmel vannak az adottságokra, ha számba veszik a lehetőségeket, akkor nemcsak a családiház-építése közben tud érvényesülni a „csak ha megéri” szempontja.

Aránylag sok szegedi üzem Achilles-sarka idén a termelékenység. Még ha a termelési tervet teljesítik is, a termelékenység megkívánt mutatószámait „nem hozzák”. Ehelyett olykor megdöbbenően sok túlórárt használnak fel, a létszámot emelik a megengedett fölé, esetleg a hagyományos év végi „hajrá” — ilyen körülmények között valóban szinte elkerülhetetlen — minden adósságot elsőprő lendületére kalkulálnak. Csak éppen az a kérdés, hogy szükség van-e a népgazdaságnak arra, hogy ilyen áron állítsák elő az adott terméket? Mert lehet, hogy a vállalatnak megéri, de ez még nem elégséges! Félő, hogy a „hórukk”-hangulatban sem erejük, sem idejük nem lesz gazdaságossági elemzést végezni azoknak, akik az év nyugalmasabb hónapjaiban is a dolog könnyebbik végét fogták meg! Eppen a szegedi ruházati ipar bizonyította be az idén, hogy a termelékenység fokozásával, megfelelő műszaki és gazdasági intézkedések bevezetésével még akkor is lehetséges teljesíteni a terv termelési előirányzatát, ha nincs meg hozzá a létszám.

Alig másfél hónap múlva már másik naptárban lapozgatunk. A humoristák szerint újévkor az emberek hajlamosak arra, hogy elhatározzák, ezentúl másképpen csinálunk mindent. A mi esetünkben ez nem lenne megoldás: egyrészt, bármilyen közel is van már 1965, akkor már késő lesz a mai gondok, ideál feladatok szempontjából. Másrészt pedig nincs is szükségünk ilyen látványos elhatározásokra. A szegedi ipari üzemek kevés kivételtől eltekintve jól dolgoztak és jól is dolgoznak, és ha a még hátralevő hetekben is betartják a gazdaságos termelés feltételeit, akkor egyúttal a jövő évi munkát is megalapozzák.

FEHÉR KÁLMÁN

Felavatták az Erzsébet-hidat

Tegnap, szombaton délután 2 órakor avatták fel ünnepélyesen Budapesten az új Erzsébet-hidat. Az avatónak csaknem százezer ember volt a szemtanúja. Felső képünkön Kádár János elvtárs elvégzi a nemzetiszínű zárószalagot és ezzel megnyitja a hidat. Mellette dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter. Második képünk a hidat eláraszoló első csoportot mutatja. Az alsó kép: a Duna új ékessége, az újjáépült Erzsébet-híd. (Tudósításunk a 3. oldalon.)

Propán-bután gáz érkezik Jugoszláviából

Háromszorosára nőtt a cseretelepek tárolókapacitása

Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt az év elején felhívta a megyei tanácsokat, meg a fővárosi tanácsot, tegyék lehetővé a propán-bután gázpalack cseretelep- és raktárhálózat bővítését, hogy a tárolókapacitás megnövelésével javíthassa a lakosság ellátását a kedvelt fűtőanyaggal.

A múlt év végéig rendelkezésre álló tárolókapacitás mindössze 27 000 palackot tudtak elhelyezni, emiatt, különösen a téli csúcsforgalomban sokszor akadózott a palackcsere,

noha a kiadott használati engedélyeknek megfelelően elegendő gáz állott rendelkezésre. A tröszt kérése megértésre talált. Több nagyvárosban, ahol már volt cseretelep, a tárolóteret lényegesen megnövelték. Kibővítették a hódmezővásárhelyi, a makói, a kecskeméti, valamint a kiskunfélegyházi telepet is.

Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt az ÁFOR-ral együtt mindent elkövet, hogy az alaposan megnövelt tárolóteret kihasználja. Elsősorban növelik a propán-bután gáz termelést. Októberben a tervezettnél 280 tonnával több propán-bután gázt állítottak elő.

Gondoskodtak új palackokról is. Az ÁFOR ebben az évben 100 000 palackot rendelt,

párezer kivételével már valamennyit meg is kapta. Jelenleg 44 000 palack propán-bután gáz az ÁFOR raktárkészlete. Karácsonyig 60 000 palackra akarják növelni a készletet. Az ÁFOR azzal is felkészül a téli fogyasztási csúcsforgalomra és a karácsony-újrési sütésfőzésre, hogy Jugoszláviából 300 tonna propán-bután gázt hoz be a Mineralimpex külkereskedelmi vállalat útján. A jugoszlávai gáz érkezését december elejére várják. (MTI)

Elutazott Szegedről a Komszomol-küldöttség

Tegnap délután Szegedről visszautazott Budapestre a Dzsemma Aszratyán vezetésével hazánkban tartózkodó Komszomol-küldöttség. Csongrád megyei tartózkodásuk második napján Bíró Lajosnak, a KISZ Csongrád megyei bizottsága első titkárnak, valamint Kocz Jánosnak, a KISZ Csongrád megyei bizottsága osztályvezetőjének kíséretében ellátogattak a Szegedi Tanárképző Főiskolára és a Tisza-parti új gimnáziumba. A főiskolán a vendégeket Nagy Antal, a főiskola KISZ-bizottságának titkára és a végrehajtó bizottság tagjai fogadták. A Tisza-parti új gimnáziumban Sisák Gyöngyi, a gimnázium KISZ-bizottságának titkára, a végrehajtó bizottság tagjai, s a tanári kar képviselői üdvözölték a küldöttség tagjait.